22/12/2018

Μητροπολίτης Σερρών: Τα μάτια της ψυχής να τα στρέψουμε στην ταπεινή φάτνη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Να έχουμε στραμμένα τα μάτια της ψυ-χής μας προς την ταπεινή φάτνη και να παρακαλέσουμε τον Χριστό να μας επισκεφτεί και να μας σώσει αναφέρει μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρών κ. Θεολόγος στο Χριστουγεννιάτικο μήνυμά του. Αναλυτικότερα αναφέρονται τα εξής: "Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, Τό ἀνέκφραστο μυστήριο τῆς ἐν χρόνῳ γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ φωτίζει καί πάλι χαρμόσυνα τήν ζωή μας. Ὁ οὐρανοδρόμος καί φωτολαμπής ἀστέρας μᾶς προ-σκαλεῖ νά ὁδεύσουμε νοερῶς στήν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαί-ας, ὅπου «ὁ Χριστός γεννᾶται», γιά νά προσκυνήσουμε τό «ἐν τῇ φάτνῃ ἐσπαργανωμένον θεῖον Βρέφος» (Λκ. 2,12). «Μη-τρόπολη τῶν ἑορ-τῶν», ὀνομάζει τά ἅγια Χριστούγεννα ὁ θεῖος Ἰωάν-νης ὁ Χρυσόστομος, «γε-νέθλι-ο ἡ-μέρα τῆς ἀνθρωπότητος, καί κοινή ἑορτή πάσης τῆς κτίσεως» ὁ Μέγας Βασίλειος, «ἑορτή τῆς ἀναδη-μιουργίας» καί «σεισμόν γῆς» ὁ ἱερός Γρη-γόριος ὁ Θεολόγος.

Ἡ ἐκ τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου γέννησις τοῦ Κυρίου μας συνιστᾶ, τό μέγα καί μόνο «καινό ὑπό τόν ἥλιον» γεγονός, τό θαῦμα τῆς ἀπειροδυνάμου ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ, «τό μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον» (Α' Τιμ. 3,16), τοῦ ὁποίου οἱ διαστάσεις ξεπερνοῦν τόν χρόνο καί τέμνουν τήν ἀνθρωπίνη ἱστορία. Ὁ μονογενής Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Εἷς τῆς Παναγίας Τριάδος, εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρός καί συνεργίᾳ τοῦ

Ἁγίου Πνεύματος, «δι’ ἡμᾶς καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν» γίνεται υἱός τοῦ ἀν-θρώπου, «ἵνα τήν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (Γαλ. 4,5). Ἐκεῖνος ἐνηνθρώπησε ὥστε ἐμεῖς νά γίνουμε κατά χά-ριν θεοί. Ἐκεῖνος ἐπτώχευσεν ὥστε ἐμεῖς νά πλουτίσουμε, πλουτισμόν θεογνωσίας καί ζωῆς. Ὁ Κύριός μας, μέ τήν γέννησή Του ἀναπλάθει τόν ἄνθρωπο, ἀναδημιουργεῖ φιλόστοργα τήν δια-φθαρεῖσα ἀπό τήν ἁμαρτία φύση μας, φωτίζει ὁ-λόκληρη τήν κτίση, ὁρατή καί ἀόρατη.

Τά ἅγια Χριστούγεννα μᾶς φανερώνουν τό μυστήριο τῆς ἐλευθέρως προσφερομένης, διακριτικῆς καί εὐρύχωρης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπο. Αὐτή ἡ θεία ἀγάπη γεφύρωσε τά διεστῶτα. Σή-μερα ὁ ὑπέρχρο-νος καί αἰώνιος Θεός εἰσοδεύει κενωτικῶς μέσα στόν ἱστορικό χρόνο γιά νά χαρίσει στόν ἄνθρωπο πληρότητα ζωῆς καί προοπτική σωτηρίας καί αἰωνιότητος. Τό μέγα θαῦμα τῶν αἰώνων, ἡ ὑπέρλογος, ἐκ τῆς ἁγίας Παρ-θένου, γέννησις τοῦ Κυρίου μας, πού συνιστᾶ τόν πυρήνα τοῦ Εὐαγγελι-κοῦ κηρύγματος, ξεπερνᾶ σέ μεγαλεῖο καί θάμβος πάντα «ὅσα ἐποίησεν ὁ Κύριος». Ὑπερβαίνει ἀκόμη καί αὐτό τό θαῦμα τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου. Τότε ὁ Θεός δημιουργεῖ ἀπό τό μηδέν «δι’ ἄκραν ἀγαθότητα» τόν ἀόρατο καί ὁ-ρατό κόσμο. Τώρα ὁ Ἴδιος «ταπεινούμενος δι’ εὐσπλαγχνίαν» γίνεται δη-μιούργημα. Ὁ Δημιουργός γίνεται δημιούργημα καί ὁ Κτίστης κτῖσμα. Τί μεγαλύτερο καί ἁγιώτερο εἶδε ποτέ ὁ κόσμος; Τό αἰώνιο καί ἀ-νέσπερο ζωαρχικό Φῶς, πού φωτίζει κάθε ἄνθρωπο πού ἔρχεται στόν κόσμο (Ἰω. 1,9), ἔλαμψε σωματικῶς μέσα στήν ἀχλύ τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορί-ας χαρίζοντας ἁπλώ-χερα ἐλπίδα, παρηγοριά, δύναμη, εἰρήνη, χαρά, ἁγια-σμό, ζωή, θεία υἱοθεσία (Ἰω. 1,12-13), στόν «ἐν χώρᾳ καί σκιᾷ θανάτου» διαβιοῦντα ἄνθρωπο. Δέν ἔρχεται ὡς Θεός δικαστής καί τιμωρός τοῦ ἀπο-στάτου καί ἀρνησιθέου ἀνθρώπου, ἀλλ’ ὡς Θεός τῆς ἀγάπης, τοῦ ἐλέους καί τῆς καταλλαγῆς.

Ὁ Χριστός, ἀδελφοί μου, «ἀεί γεννᾶται» μυστικῶς μέσα στίς καρ-διές τῶν «ταπεινῶν τῇ καρδίᾳ» ἀνθρώπων πού ζώντας μέσα στό θάμβος τοῦ μυστηρίου τῆς νέας Βηθλεέμ, τῆς ἁγίας δηλαδή Ἐκκλησίας μας, ἀγω-νίζονται νά ἔχουν στή ζωή τους τό ἡσυχαστικό φρόνημα τῶν ποιμένων, τόν ἔνθεο ζῆλο καί τήν ἁγία ὑπομονή τῶν Μάγων, τήν θαυμαστή πίστη, τή στοργή καί τήν ἐγκαρτέρηση τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ, τήν ἡλιόφωτη καθαρότητα καί τήν τελεία ὑπακοή τῆς ἁγίας Παρθένου. Καί σήμερα ὁ Χριστός, ὁ νέος Ἀδάμ, ὁ γενάρχης τῆς νέας κτίσεως, γεννᾶ-ται στίς καρδιές ὅσων δέν προσκύνησαν τά κάθε λογῆς εἴδωλα πού ὑψώνει ἡ ἀνθρώπινη παραφροσύνη καί ἀλλαζονία. Τά εἴδωλα, πού δημιουργοῦν καί ἀνακυ-κλώνουν κρίσεις καί περιπέτειες μέσα στήν ἀνθρώπινη ἱστορία. Καί σήμερα ὁ Χριστός γεννᾶται, μέσα στίς καρ-διές ἐκείνων πού ἀντιστέκονται σθεναρῶς στήν εὐτέλεια, τήν ἀποιεροποίηση τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, τήν ἁμαρτία, τήν ἐγωπαθῆ αὐτάρκεια, τό ψεῦδος, τήν ἀδικία. Ἐκείνων πού δέν ἀκολούθησαν τήν προκλητική γοητεία καί λάμψη τοῦ παροδικοῦ, τοῦ κίβδη-λου, τοῦ ἁμαρτωλοῦ καί ἐφήμερου. Καί σήμερα ὁ Χριστός γεννᾶται στίς καρδιές ἐκείνων πού βαδίζουν ὅπως Ἐκεῖνος, ἥσυχα καί ταπεινά, πού ἐπιλέγουν νά ἀσφαλίσουν καί νά ἁγιάσουν τήν ζωή τους μέσα στήν

φιλόστοργη ἀγκαλιά τῆς ἁγίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ὡς Σῶμα Χρι-στοῦ, ὡς θυσιαστική διακονία ἀγάπης, ἁγιασμοῦ καί σωτηρίας, μαρτυρεῖ καθημερινῶς μέσα σέ ἕνα κόσμο, ὅπου ὁ ἀντίθεος Ἡρώδης πάλιν μαίνε-ται κατά τοῦ Χριστοῦ, ὅτι «ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτήρ ἡμῶν». Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τήν ἀσφαλεστάτη ἐγγύηση πώς δέν βρι-σκόμε-θα μόνοι σ’ ἕνα κόσμο συγκρούσεων καί παθῶν, ὅ-που ὁ ἄν-θρωπος πο-ρεύεται χωρίς φῶς καί ἐλπίδα. Ὁ θεῖος Ἐμμανουήλ, εἶναι ἀνά-μεσά μας «ὡς ὁ πρωτότοκος ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς», μοιράζεται τήν ζωή μας, τίς ἀγωνίες καί τούς πόνους μας, μᾶς ἁγιάζει καί μᾶς σώζει. Μέσα στήν παγκόσμια πνευματική σύγχυση, τήν οἰκονομική κρίση, τήν ταραχή τῶν πολέμων, τήν ἀπειλή τῆς τρομοκρατίας, τήν γενικευμένη ἠθική καί πνευματική ἀκαταστασία, ἀκούγεται καί πάλιν ἐφέτος ἀπό τῶν ὀρέων τῆς Βηθλεέμ, ὡς ἀπό ἄμβωνος ὑψηλοῦ, ἡ ἀγγελολάλητος εἰρηνο-φόρος εἴδησις: «ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὅς ἔστιν Χριστός Κύριος». Ἡ ἁγία Μητέρα μας, Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μᾶς προσκαλεῖ νά γί-νουμε κοινωνοί καί συμμέτοχοι μέ ὅλο τόν ὁρατό καί ἀόρατο κόσμο στήν ὑπέρτατη καί ὑπερκόσμια αὐτή χαρά καί εὐλογία. Ἔχοντες στραμμένα τά μάτια τῆς ψυ-χῆς μας πρός τήν ταπεινή φάτνη ὅπου ἀνεκλίθη δι’ ἡμᾶς ἡ ἐνυπόστατη ἐλπίδα, ὁ θεῖος Ἰησοῦς, ἄς τόν παρακαλέσουμε θερμῶς νά ἐπισκεφθῇ τήν ζωή μας, νά μᾶς φωτίσει, νά μᾶς ἁγιάσει, νά μᾶς εἰρηνεύσει, νά μᾶς σώσει. Ἀμήν. Σᾶς εὔχομαι μέσα ἀπό τήν καρδιά μου εὐλογημένα καί ἅγια Χριστούγεννα.

Ἡ χάρις καί τό πλούσιον ἔλεος τοῦ δι’ ἡμᾶς γεννηθέντος Σωτῆρος Χριστοῦ εἴθε νά εἶναι πάντοτε μαζί μας. Ἀμήν”.